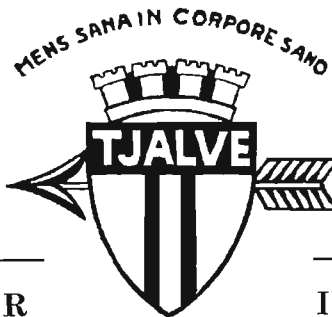

TJALVISTEN

NR. 3 - MAI 1957

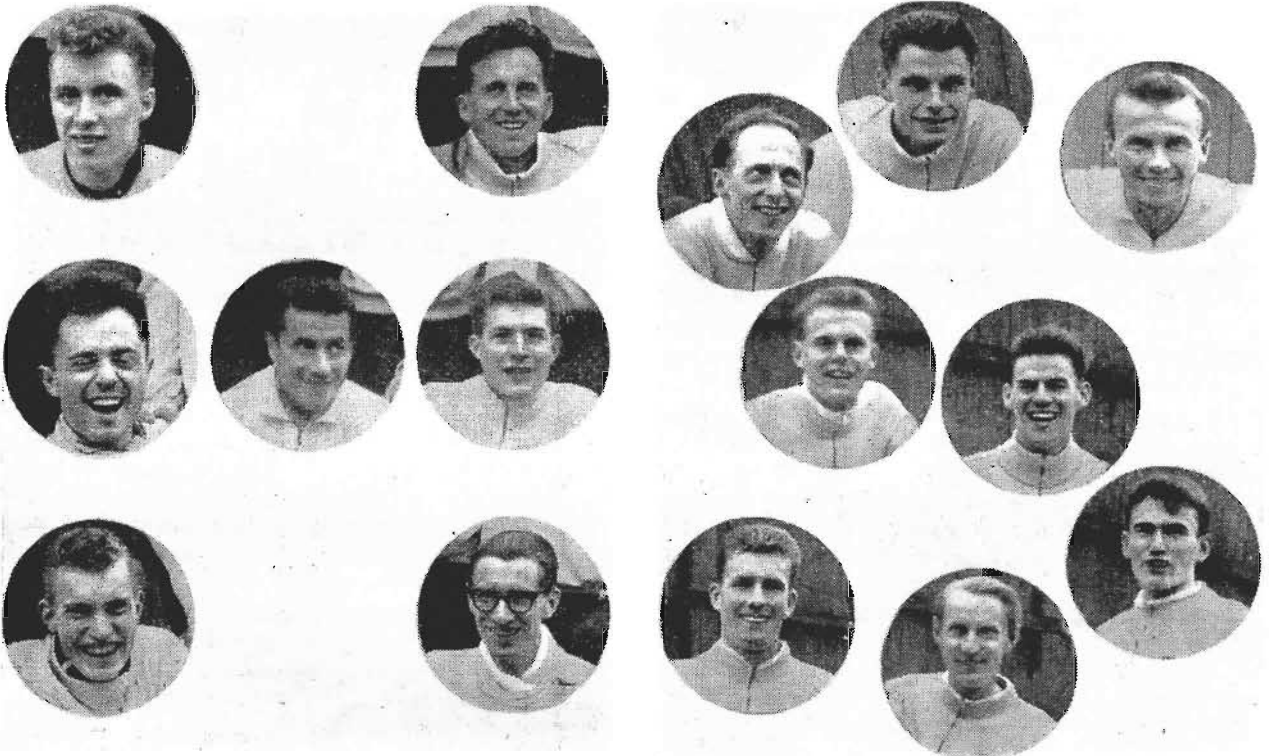
TRETTITREDJE ARGANG

MEDLEMSBLAD FOR

IDRETTSKLUBBEN TJALVE

VÅRT SEIRENDE LAG I

Vårt inntrykk av tvekampen BUL — Tjalve sett fra pressebil. BULs Stamnes tok ledelsen på 1. etappe og ledet på Borgen med 7 sek. Hotvedt tok inn 2 sek. i Norabakken. Fra vår bil kunne vi ikke se noe til Bunæs på 3. etappe, men da Eckhof overtok, halte han stadig inn på teten og leverte som 3. mann ved Vinderen vel 30 m. etter Åbråten som gikk forsiktig ut. Ødegård gjorde et kjempeløp på 5. etappe og vekslet 21 sek. foran Hallgeir som var gått opp på annen plass. Dahl løp litt ujevnt og Ehrnst kortet av avstanden etterhvert, ved Svendsstuen var BUL 14 sek. foran og ved vekslingen visstnok 13. Hvidsten som på uttagningen løp bedre enn noen BUL-gutt tidligere hadde gjort, åpnet for løst, mens Bøgerud derimot åpnet meget hårdt og vi ble overrasket av å se Bøgerud så nær innpå BUL. Riktignok tapte han endel på slutten og Wade plukket et par sekunder slik at Ramsøy hadde 10 sek. forsprang på Egge. Egge seg meter for meter inn

på Ramsøy som snudde seg et par ganger. Det så ut som Ramsøy skulle levere med 7—8 m. forsprang, men på slutten av etappen kjørte Egge på å leverte likt. Nytrø uttalte lørdag at da Egge tok igjen Ramsøy begynte morroa. Arne fikk rett. Audun ventet ikke stafetten så tidlig og fikk av seg buksene i en fei, og 2 mann halte av ham overdelen, og da Egge hadde 5 m. igjen var Audun parat. I 35 min. og 49 sek. hadde BUL ledet, men nu tok Audun over. Tveit hang godt på halvveis. Pressebilene måtte kjøre på. Vi så ikke slutten av etappen og skjønte ingen ting da Bertelsen var over 100 m. fremme i gaten og vi så ingen BUL-gutt. Boyesen hadde slått Tveit med 17 sek. Da Ulf Bertil hørte at vi ledet med 120 m. oppførte han en liten krigsdans før han la i vei til Oseid. Sarto overtok med 20 sek. forsprang og ved Bislet Bad kunne vi trøste Jafr med at han slapp å spise frakken sin denne gang. Ole Lie satte så punktum for løpet og tiden ble ny rekord 48.39. TH.

REDAKTØRENS HJØRNE

KASTEREDSKAPENE og kasteteknikken har i de senere år gjennomgått store forandringer, og rekordene i slegge og diskos er økt betraktelig, og følgelig er risikomomentet for å bli truffet av diskos og slegge større enn tidligere for de som må ferdes på banen. Ja, på Bislett er banen så smal at muligheten for at sleggen skal havne på tribunen er tilstede. Hvor lenge skal dette fortsette før det blir gjort noe effektivt? Selv har jeg tatt konsekvensen av dette og stiller ikke opp som leder av stevner eller som overdommer i kast på Bislett, da jeg ikke vil ta ansvaret for å være medskyldig i annen manns død, eller invaliditet. Hvor mange ganger har vi ikke sittet med hjertet i halsen når sleggen kommer susende like i nærheten av premiebordet under utdeling av premier, og hvor lettet har vi ikke pustet når det gikk bra.

FROGNER er som bekjent under ombygging, og banen blir stengt i 2 sesonger og fri-idretten mister ytterligere treningstimer. I tredivetårene disponerte fri-idrettsmennene 35—36 ettermiddagstimer i uken fordelt på 4 baner, i sommer blir det 18 timer fordelt på 2 baner, og for kasterne blir det kun 12 timer på Jordal i uken. Denne tildeling innbefatter også tid til klubbkonkurranser, pokalkamper og treningsstevner. Jeg tror det skal bli livlig på Jordal og vi får håpe at fru Fortuna ser velvillig på idrettsmennene slik at vi unngår alvorlige ulykker når det blir så mange trenende på en bane. Jordal var forøvrig allerede ifjor opptatt så å si hele dagen av skoler, ikke minst Gymnastikkskolen, så banen minnet ofte om en potetåker, for banemannskapet fikk

ikke chance til å gjøre banen i stand da den stadig var i bruk. Mens andre idretter har fått utvidet sine treningstimer og antall baner blir fri-idrettens treningstimer beskåret fra år til år. Når Frogner engang blir ferdig håper vi at det sitter folk i kretsstyret som kan tale fri-idrettens sak slik at vi atter kan få de treningstimer som fri-idrettsmennene har rimelig krav på.

BISLETT var før krigen kjent for sine gode baner og for sitt teknisk gode utstyr. Kom det utenlandske fri-idrettsledere spurte de alltid Zakken hva nytt han hadde å by siden sist. For en som har vanket på byens baner de siste 30 år og samtidig har sett hva andre land kan vise frem er det sørgelig å konstatere at vi ikke følger med i utviklingen, men praktisk talt står på stedet hvil. Nye tekniske finesser kan jeg ikke se er utsprunget fra idrettsvesenets folk siden krigen. Skal man arrangere stevner er det et svare strev med å få saker og ting slik at de er i overensstemmelse med det internasjonale reglement, noe som burde være en selvfølge. For å rette på de fleste mangler forlanges det ikke stort mer enn et målebånd og at man kan lese. Hvor feilen ligger er ikke så godt å si for en utenforstående, men en ting er sikkert, det er liten reklame for oss at formalia ofte blir dratt i tvil for rekorder satt i Oslo.

En av våre kjekke gutter er død, *Petter Gulliksen*. Pettermann ble 13 år og var så å si født i Tjalve, så snart han kunne gå, fulgte han med sin far på stevner, så vi kjente ham alle sammen. Petter var en kjekk Tjalvist, alltid i godt humør, og med sine muntre innfall holdt han også humøret oppe hos sine klubbkamerater. Han var meget rask i alt han foretok seg, og ville nok med tiden gått i sin fars fotspor og blitt en god sprinter. Pettermann var populær i klubben og ved flere anledninger var han lagetts maskot og bannervakt ved defileringer. Under Holmenkollstafettens 25. gangs jubileum hvor småguttene dannet tallet 25., var han punktum. Det er ikke bare i familien han vil bli savnet, men både blant unge og gamle i Tjalve.

Wm. Thranesgt. 6

Telefon 46 80 81

Sko

for hele familien

kjøper Tjalvistene fordelaktigst hos

Trygve Høgberg

SKOHUSET REGENT

Trondheimsavn. 139.

(Sinsentrikker stanser utenfor døren.)

<p style="text-align: center;">Gunnar Helstad</p> <p>Storgt. 8 - Telef. 33 38 67 - 33 34 44</p> <p style="text-align: center;">for alle fag om alle emner for alle aldre til alle priser</p> <p>BØKER</p>	<p style="text-align: center;">Kroken & Melbye</p> <p style="text-align: center;">Nordahl Bruunsgt. 11 Tlf. 42 24 39 - 33 49 58</p> <p style="text-align: center;">Sand & Singel Byggeartikler</p>	<p style="text-align: center;">Sportsklær, Skinn og Pelsklær</p> <p style="text-align: center;">S P O R T S P O R T S</p> <p style="text-align: center;">Antilope</p> <p style="text-align: center;">Sportsklær, Skinn og Pelsklær</p>
---	---	---

Våren – en overgangsperiode

Na tør vi vel si at vinteren er over for denne gangen, og treningen trer inn i en ny fase: en slags mellomperiode mellom vintertreningen og konkurransene på banen.

De fleste løpere er med i noen terreng- og stafettløp denne tiden. Hoppere og kastere møter alvorlig litt senere.

Alle føler seg yre og opplagte når kveldene er blitt lyse, og har lyst til å kjøre på for fullt. Det er vanskelig å holde igjen, særlig når en har forberedt seg godt gjennom vinteren.

Men jeg tror det lønner seg å holde litt igjen på treningsintensiteten de første 2-3 ukene etter at banetreningen har begynt. Hard trening i overgangsperioden kan virke slik at en får for bratt stigning av formkurven nå, men dette straffer seg med fall senere på sesongen. Det er ikke lett å avgjøre hardheten av treningen i en slik overgangsperiode, men når en trener litt mindre enn en har lyst til, så skulle en være sikker. Ellers tror jeg at mye av tiden bør nyttes til teknisk trening. For hoppere og kastere — som har vansker med denne treningen om vinteren — vil en samvittighetsfull trening av detaljer i denne tiden ofte være av avgjørende betydning for hele sesongen.

Innøving av nye bevegelser krever konsentrasjon og en uthvilt kropp. Derfor må arbeidet med det tekniske være det første en tar til med etter oppvarmingen.

Uten å komme nærmere inn på tretthetsproblemet, kan jeg si så mye at en av de ting som gjør at det blir vanskeligere og vanskeligere for kroppen å bevege seg — ved hardt arbeide og trening — er at nervernes ledningsvevne svikter.

Ved hurtige bevegelser er nerveimpulsene den viktigste faktor; derfor sier det seg selv at hurtighetstreningen — med formål å øke hurtigheten — må komme mens kroppen er uthvilt. Dette bør først og fremst sprinterne, hopperne og kasterne merke seg. Mellom- og langdistanseløperne er i tillegg nødt til å tenke på å oppnå utholdende hurtighet. Noe som det først og fremst kreves vilje å trene på, men som i annen omgang utvikler viljen til å holde

stor fart — selv om en er sliten. Det er dette som gjør mesteren.

Opplegg til en treningskveld på banen

På banen må en først og fremst prøve på å eliminere de svakheter en har. Det gjør en best når en er alene eller når man er få sammen. Da kan en konsentrere seg bedre og derved lære forttere enn når skravla går i en stor flokk. . . Når du kommer til banen, må du være klar over hva du vil trene på, og du må gjennomføre det.

Bruk ikke for lang tid. Det er bedre å trene ofte i kort tid, istedenfor å «tilbringe» er hel kveld på banen en gang imellom — mange vet ofte ikke hva de har gjort der, om de blir spurt.

I store trekk bør treningsprogrammet for en kveld på banen se slik ut:

1. **OPPVARMING** (Jogg, enkle gymn.øvelser. Rolige hopp eller rolige kast med redskap.)
2. **TEKNISK TRENING** — ført i rolig, senere i større tempo, som så går over i ren
3. **HURTIGHETSTRENING**, der en forsøker å sette størst mulig fart på kroppen. For kasterne vil det resultere i stor fart på redskapet.
4. **UTHOLDENHETSTRENING** er mest nødvendig for dem som løper 400 m og lengere, og den skjer best ved at en løper mange, korte intervaller i stor fart. For hoppere, kastere og sprintere vil dette punkt på treningen være en form for utfyllende arbeide for å motvirke ensidighet.
Sprintere varierer med hopp og kast.
Kastere hopper og sprinter.
Hoppere kaster og sprinter.
5. **TILSLUTT** jogg, løsgjøring og vask.

Studér deg selv under treningen, og merk deg hvordan kroppen reagerer under de forskjellige situasjoner. Men bli ikke selvopptatt.

Tren lettest på dagene foran og dagen etter en konkurranse.

Jo flere konkurranser du deltar i, dess mindre treningsintensitet mellom dem.

Tren i skog og mark minst en gang i uka. *Arne Nytrø*

<p style="text-align: center;">Holger Albrechtsen</p> <p>St. Halvardsgt. 17 - Tlf. 68 47 07 Privat 55 19 61</p> <p>Elektrisk - Mekanisk verksted</p> <p style="text-align: center;">Spesialitet: KAROSSERIEARBEIDER MOTORBRANNSPRØYTER</p> <p>Reparasjoner utføres hurtig</p>	<p style="text-align: center;">GULLSMED</p> <p style="text-align: center;">ROLF WIBETO</p> <p>Torggt. 34 — Telefon 42 42 91</p> <p>Kjøp Deres presanger hos oss</p> <p style="text-align: center;"><i>Rimelige priser</i></p>	<p style="text-align: center;">Arne B. Christiansen</p> <p style="text-align: center;">SPORTSFORRETNING</p> <p>Pilestredet 1 - Tlf. 33 39 43</p> <p style="text-align: center;"><i>Eneleverandør av Tjalve-overalls</i></p> <p>Alt i sportutstyr til rimelige priser</p>
---	--	--

Artikkelrulling. II.

Da «Tjalvisten» droppet inn i postkassen en gang i januar måned med et relativt stort og fyldig nummer, tenkte jeg at «aha, nå har gutta tatt seg sammen og prestert det årlige skippertak». Samtidig fikk jeg også litt dårlig samvittighet, jeg hadde nemlig vært lettsindig nok til å love innlegg for minst et år tilbake. Og da «Tjalvisten» kom på skrivebordet i mars måned også, skjønste jeg at det endelig lå alvor bak. Det er sandelig på tide at en klubb som Tjalve får igang en skikkelig klubbavis, det er ikke bare dette å løpe fort eller kaste langt som teller; ihvertfall ikke for oss «eldre» som etter Arne's utsagn allerede er «passe» (tatt i ordets beste betydning forhåpentligvis). Så jeg hadde nå bestemt meg for å yde en aldri så liten skjerv før jeg leste Bjørn's småpussige innlegg om Artikkelrulling. For å bringe tanken videre, utfordrer jeg herved Ole Lie, eksamenskandidat, og forhennværende ball-løve, til å bringe noen glimt fra Trondheim.

Selv her i Vestre Gausdal er man grepet av feber for Holmenkollstafetten, ihvertfall de som bor i den umiddelbare nærhet av doktorboligen. De vil nemlig jevnlig observere en gråkledt skikkelse som forsøker å stikke seg minst mulig ut fra den jevne trafikk av gamper og lastebiler. «Når selv en vettug mann som nye-doktern løper som en gal mann neri vega», må det jo gripe om seg. Men den smule anseelse som jeg innbilder meg at jeg klarte å opparbeide tidligere i vinter, later til å være blåst. Ihvertfall er det stadig synkende besøk på kontoret. Hvorvidt dette skyldes årstiden eller løpetiden, skal jeg ikke uttale meg om.

Dessverre er det altfor kaldt til at sneen går, så foreløpig er jeg helt avskåret fra å løpe i skogen. Forhåndstreningen har jeg vesentlig drevet i forbindelse med sykebesøk. For de som ikke vet det, er Vestre Gausdal en lang og smal skogsbygd, som ender helt oppe på fjellet. Da veien bare er brukbar nede i dalen om vinteren, og de aller fleste brukene ligger langt oppe i dalsidene, må man snart forlate bilen og ta apostlenes hester fatt. Av og til kjører jeg riktignok hest og slede, men det er egentlig mer kaldt enn romantisk. Følgelig har jeg tatt skiene fatt; det er ofte ¾ time opp, men så går det til gjengjeld ned igjen på 3 minutter. Det har vært fin styrketrening, så nå gjelder det bare å få opp hurtigheten til prostatikerlaget slår til på nytt på 4x100 meter i Norgesmesterskapet.

Jeg nevnte sykebesøk. Befolkningen er enestående gjestfrie her oppe, og når en har slitt seg opp bakkene på ski, vanker det både det ene og det andre. Jeg blir alltid bydd kaffe, og hertil hører minst 10 slag tørre

kaker (alltid nybakte lagre). Og har de fått litt tid på seg kommer det både bløtkake og nystekte rømmevafler på bordet. Det nytter ikke å fortelle at en nettopp har drukket kaffe, eller at en skal i et annet sykebesøk som venter. Alle har god tid, «og det er da så sjelden at doktern er her atte». Her en dag satte jeg til livs 16 kopper kaffe, fråstet i 3 bløtkaker og la ned 4 stabler vafler ved siden av de obligatoriske 10 tørre slagene. Kom ikke å si at det ikke er hardt liv å være distriktslæge. Det eneste jeg ikke er blitt bydd er dram, men når en har fått rykte som gæern sportsmann så — — —.

Vi har nydelige fjell omkring her, og er ofte på tur. Karen-Sofie er «Heimekåne», og trives bra med det. Hun er ofte med i sykebesøk (privatsjåfør og turkamerat). Det fører til at jeg oftest kommer først opp bakkene, hun først ned. Det er i det hele tatt litt av en påkjennig å være gift med en slalåmkvinne. Tips til vordende ektemenn: Ta henne ikke med på tur hvis du selv bare disponerer langrennski med rottefella, du får bare mindreværds komplekser!

På frihelgene har vi gjort området, og det dekker bl. a. Skeikampen, Sjusjøen, Neverfjell, Espedalen samt Vestfjellene med Synnfjell. Det mangler ikke på muligheter. Påskefarven har vi fått forlengst, så vi slipper det årlige slitet med togreiser, overfylte hytter, lange dagsturer og dårlig vær. Nei, i år skal vi trene, lese detektivromaner og planlegge HK-stafetten. Men la oss dempe ned tonen denne gang. Nå har vi vært favoritter (ihvertfall i egne øyne) i 3 år på rad. La oss da stille oss selv i annen rekke, og vinne, for engangs skyld. Jeg vet om flere som har lyst til det.

Det er lite stimulerende å trene alene. Ifjor i Ålesund ble det liksom bare halvt ut av det, og i ennå større grad her i Vestre Gausdal. Jeg har ennå ikke sett noen som kunne tenke seg å løpe her, ihvertfall ikke offentlig. Det skal adskillig moralsk mot til å lure seg ut, men jeg har nå tatt i bruk den offentlige landevei og gitt stort sett blaffen i søleskveitene fra bilene, gneldrebikkjene, de måpende ungene og bygdesladderne. Jeg er blitt godtatt som «rar» mann. En stund ringte folk som gale, særlig de som bodde øverst i dalen. 5 mil avgårde, og ville ha meg ut for å se på verkefingre og forskjellige neser. Da jeg tillot meg et aldri så lite spørsmål om hvorfor de ikke kom på kontoret, så svarte de «at nei så farlig var det ikke, men det het seg jo at doktern var så glad i å gå på ski». Et annet tilfelle var her for en måned siden, da det var et forrykende vær med stiv kuling, snefokk og bekmørke. Jeg sov godt da en bygdemann ringte og ville ha meg ut av rugekassen. Jeg var naturlig nok ikke særlig lysten, og prøvde å lirke mannen til kontoret. Hvorpå han svarte: «Det er ikke for folk

GULLSMED ARNE SØRUM Thv. Meyersgt. 25 Telefon 37 22 50 Spesialitet: IDRETTSPREMIER	Tjalvister! Benytt Odmар Spedisjon til fortolling av Deres varer Telefon 42 73 08 Dronningensgt. 21 - Oslo	POSSEMENTMAKER H. Sommer Etablert 1837 Kirkegaten 34 Telefon 42 52 12
--	---	---

å gå ut i slikt vær». Jeg vet ikke hva han betraktet meg som. Men jeg må jo tilføye at stort sett er «folk» svært rimelige her, det er f. eks. uhyre sjelden jeg må opp om natten.

Men tross alt lengter jeg litt til Frognerparken, særlig når det er vårvær, tørt og fint. Jeg lengter også tilbake til treningsiveren og stimulansen fra de andre, men aller mest til en dusj med påfølgende «rist» hos Fjodor. Det er utrolig hva han har å si for at treningen skal bli helt vellykket, ikke minst alle historiene hans. Bare det å se Fjodor bringer frem smilet, enten han stiller i stuttguttklassen eller ei. Her oppe «stiller» vi ikke i noen klasse, det måtte da være i «havreguttklassen». Vi lever nemlig et uhyre sunt liv, sover våre regelmessige 8—9 timer hver natt, drikker melk og får røde roser i kinnene, slik at vi snart stiller som levende reklame for Frigg's havregryn eller lignende obscure produkter. Men overfor klubbledelsen må jeg få lov å presisere at jeg ikke har lagt på meg et gram, så jeg stiller forhåpentligvis hverken i «hengemave» — eller i «plattfotklassen» når sekundene skal avgjøres i HK-stafetten.

Vi stortrives her oppe, kan ikke ha det bedre, og skulle noen Tjalvist på sin vei råke opp i Vestre Gausdal, vil vi ta det som en direkte fornærmelse hvis han ikke stakk innom. Jeg kan anbefale min kones kokekunster på det varmeste, og hvis han skynder seg, kunne det jo hende at det ennå fantes noen suvenirer fra Romania som lar seg smake på.

Over til Oslo.

Svein Oseid.

Strømsveiens Vulkaniseringsverksted

Strømsveien 2

Telf. 68 24 57

Alt i bilgummi
og vulkanisering

Om å delta.

Fra tid til annen oppstår det kollisjon mellom en idrettsutøver og hans lag, krets eller forbund av den grunn at vedkommende ikke vil stille opp i en eller flere konkurranser. Det være seg alminnelige stevner eller som deltaker på et representasjonslag. Det spørsmål som da reises, er hvorvidt vedkommende har plikt til å delta. En overfladisk gjennomlesning av Norges Idrettsforbunds og Fri-idrettsforbundets lover viser at noen straffebestemmelse som tar sikte på et slikt forhold, ikke eksisterer. Det motsatte ville være en uhyrlighet; jeg er i tvil om en slik bestemmelse ville være gyldig, idet den må sies å gripe inn på en utilbørlig måte i en persons integritet. Det er i denne sammenheng verd å merke seg den bestemmelse at det er straffbart å anmelde en idrettsmann til et stevne uten dennes samtykke. Det kan således slås fast at man ved å melde seg inn i et idrettslag og drive aktiv idrett ikke har påtatt seg noen rettslig forpliktelse til å representere.

Kommer man inn på sakens moralske side, blir det hele straks mer tvilsomt. Her vil man formentlig støte på alle grader av skjønn til man befinner seg i det absolutt tvilsomme rommet.

De fleste vil sikkert være enige i at en idrettsmann som melder seg inn i en forening og begynner å delta i stevner, har, såfremt han ikke tar et bestemt forbehold, gitt et stilltiende samtykke til å la seg velge på representasjonslag. På stevner stiller det seg noe annerledes, men også her vil man vel kritisere en absolutt egoistisk innstilling. Som medlem av et idrettslag tilhører man en sammenslutning med fellesinteresser. Deltakelse i stevner hører med til disse fellesinteresser, og hver enkelt bør yte sitt bidrag for fellesskapet. Jeg skyter her inn at prinsipielt bør ikke kvaliteten hos vedkommende idrettsmann spille noen rolle i denne sammenheng. At den rent faktisk gjør det er en annen sak.

Hvilke momenter er det så som kommer inn i bildet ved vurderingen? Fra klubbens synspunkt vil det være ønsket om å være sterkest mulig representert kvantitativt og/eller kvalitativt. Stevnets betydning vil her spille inn. Fra idrettsutøverens side vil momenter som helse, familie, arbeid, hvile for viktigere oppgaver etc. kunne anføres.

Disse betraktninger er satt på papiret i all hast. Jeg har bare reist spørsmålet. Det ville være interessant og hyggelig hvis noen ville svare i Tjalvisten. B. V.

**Stoff til neste nummer må
være levert innen 10. august.**

STIGE-COMPANIET

Nordal Brunsgt. 11 - Tlf. 33 49 58

ALT I STIGER OG STILLASER

LOUIS G. LARSEN

SVEISEVERKSTED

Markveien 41, Telefon 38 13 77

Utfører alt i beslag-
og stålørartikler

Bennetts's Reisebureau A.s

Karl Johansgt. 35 — Tlf. 33 70 80

Ved alle reiser:
Kontakt nærmeste Bennett-kontor

Tjalves 4. seier på rad i Tyrving-stafetten

Tyrving-stafetten er blitt en fast programpost for gutteavdelingen hvert år, og vi har deltatt i dette løpet siden starten i 1953. Dette året ble ikke akkurat noen suksess for oss, idet en av våre gutter på en merkelig måte fikk en brist midt i sitt løp, hvilket gjorde at det var umulig for ham å fortsette. Men de følgende år har våre gode guttelag hver gang gått til topps, i fjor endog med dobbeltseier. Det var det siste konkurranseåret i gutteklassen for våre fremragende 1933-gutter, og med disse på de betydningsfulle lange nøkkel-etappene 600, 300 og 200 m, var det heller ikke så overraskende med dobbelttriumfen. Det så ikke akkurat så lyst ut i år. 1939-klassen har aldri vært av våre sterkeste de siste år, og det var få som kunne være aktuelle på den krevende første 600 m-etappen. Vika-løpet ga oss en orukbar mann i Birger Olsen, men noen dager senere ble han skadet og var ute av bildet. Det var ingen annen utvei enn å ty til «Bassen» Bunæs som tok jobben som en mann, skjønt han godt visste at han hadde terrengspesialister som Oppsals sterke Einar Ridderstrøm, Tyrvingss Cato Karlsen og seierherren i yngste klasse i Vika-løpet Vidargutten Kjell Teien ved siden av seg på startstreken. Og Bassen greidde oppgaven med bravur og var kun 10-12 meter etter Ridderstrøm i vekslingen. På de følgende 3 etapper løp Nils Hertzberg, Bjørn Larsen og Arne Winger meget godt, slik at Kai Møller hadde en god utgangsstilling da han begynte jakten på Oppsalgutten på den harde 300 m-bakkeetappen. Kai gjorde et glimrende debutløp for Tjalve og skaffet oss et forsprang som vi senere ikke ga fra oss. På de neste landeveis-etappene økte forspranget til Tjalve ved fine løp av Harald Strand, Jan Nordvik, Gunnar Gjerde og Tom Dietrichson. Vi fikk oss en alvorlig forskrekkelse i livet under vekslingen mellom de to sistnevnte, idet Tom røk overende i vekslingsøyeblikket. Men gutten bevarte fatningen og var oppe på et blunk. Forspranget ble naturligvis noe redusert, men sterke Bjørn Myrvang ordnet det tapte opp igjen og med så raske karer som yngstegutta Ola Syse og Bjørn Erik Karstensen i innspurten, var saken klar slik at forspranget til Oppsal i mål var 6,6 sek. Annet- og tredjelaget kom denne gang lenger ut i premielisten, men det var ikke å vente at våre ferske folk på de lange etappene skulle kunne hamle opp med de mer erfarne konkurrentene. Vi kan i hvert fall ikke huske å ha hatt så mange sterke motstandere å kjempe med noen gang. Vi gjengir nedenfor resultatene for våre 3 lag og lagoppstillingene, for det var sannelig litt av en presisjon å komme med på lagene. Det var harde uttagninger på forhånd, og mellom 60 og 70 gutter

Vårt guttelag som vant en klar seier foran Oppsal. Foran fra venstre: Bjørn Erik Karstensen, Tom Dietrichson, Harald Strand og Ola Syse. I neste rekke fra venstre: Gunnar Gjerde, Nils Hertzberg, Bjørn Terje Larsen. Bak fra venstre: Arne Winger, Kai Møller, Carl Fredrik Bunæs, Jan Nordvik og Bjørn Myrvang.

kjempet innbitt om de ledige plassene på Bislett den foregående mandag og torsdag.

- 1) Tjalves 1. lag 4.42,2 (de 12 gutta er nevnt i referat ovenfor).
- 18) Tjalves 2. lag 5.09,0 (Georg v. Heyden, Kjell Aalandslid, Jan Erik Larsen, Erik Kleven, Per Odmær Aukner, Per Vibekk, Will-Arne Martinsen, Nils Kr. Drolsum, Dag Urholt, Ivar Leveraas, Njal Moe og Henning Evensen).
- 26) Tjalves 3. lag 5.18,0 (Arve Eng, Per Finnerud, Frode Aschim, Knut Grøholdt, Ole Kr. Johnsen, Ove E. Lien, Per Fredrik Adler, Erik Grønn, Ole Petter Sandvig, Ottar Hals, Ferdinand Klem og Arne Saunes).

Og så var det en ting som bør nevnes til slutt. Det var hyggelig å se så mange tjalvister til stede av eldre årgang. Likeledes hadde man det inntrykk at en del av guttas foreldre også var interesserte tilskuere. Det er også en ting som Tjalve setter pris på.

J. H.

Spurvevor ventet på spurvefar som skulle komme med mat. Spurvefar kom ikke, hun ventet og ventet. Endelig kom han, pjusket og forkommen. «Men far, hvordan ser du ut da gutten min, hvor har du vært?» «Jo, du skjønner mor, jeg fløy forbi en badminton-kamp, og så ble jeg med i to sett og da forstår du.»

Premier for innendørs sesongen.

Parelius Finnerud har fulgt jevnt og trofast med under gutteavdelingens treningsdager og innendørskonkurranser i vinter og satte opp 10 premier til de beste poengmessig sett for årsklassene 1942 til 1946. Premiene ble delt ut på Handelsgymnasiet på siste treningsdag før påske. Bestemann var Erik Grønn (født 1943) med sitt høydehopp på 1,20 som gir hele 940 poeng. Erik er den som har hatt best tak på den nye «Evandt-stilen» i høyde uten tilløp, og det har vært en fornøyelse å se ham hoppe. Av de eldre gutta ligger vel bare Per Fredrik Adler (født 1941) stilmessig i samme klasse. Det var bare så synd at han fikk mesteparten av sesongen ødelagt ved en skulderskade. Både Per Fredrik og Erik ser ut til å følge i Erik Lundgrens fotspor i denne øvelse. Her er de 10 premievinnerne med sine resultater og poenger utregnet etter Tyrving-tabellen:

1942	1) Bjørn Terje Larsen .. lengde	2,57	(770 poeng)
	2) Per Finnerud	2,53	(730 »)
1943	1) Erik Grønn	1,20	(940 »)
	2) Gunnar Gjerde	2,58	(880 »)
	2) Nils Kr. Drolsum	1,17	(880 »)
1944	1) Per Vibekk	1,00	(680 »)
	2) Ole Petter Sandvig	1,00	(680 »)
	3) Dag Urholt	1,00	(680 »)
	Per Vibekk ble best i denne klassen da han hadde beste resultat i lengde med 2,23, Ole P. Sandvig hadde 2,18 og Dag Urholt 2,07.		
1945	1) Ole Syse.....	2,19	(730 poeng)
1946	1) Knut Mohn.....	2,13	(810 »)

J. H.

Vika I.F.s treningsstevne

Torsdag 14. mars var det treningsstevne på Ruseløkka skole, og det deltok en mengde Tjalve-gutter, og det ble satt en rekke personlige rekorder. Vi gjengir resultatene for våre gutter.

LENGDE:

1947	3) John Jahr 1,72.
1946	1) Knut Mohn 2,11. 3) Henning Evensen 1,89. 4) Hans Petter Tveten 1,84. 5) Terje Grønn 1,84. 6) Carl Adam Bech 1,83. 8) Rune Nielsen 1,72.
1945	3) Ole Syse 2,08. 6) Terje Schrøder-Nilsen 1,87. 8) Håkon Skaug 1,82. 9) Freddy Braathen 1,80. 10) Erik A. Berge 1,77.
1944	2) Ole Petter Sandvig 2,14. 3) Per Vibekk 2,13. 5) Dag Urholt 2,06.
1943	2) Gunnar Gjerde 2,48. 3) Nils Kr. Drolsum 2,38. 4) Arne Holthe 2,34. 5) Erik Grønn 2,33. 6) Tore Kristiansen 2,21. 7) Jan J. Gjems Moe 2,17. 8) Tor Bjørnstad 2,10. 9) Jens U. Holst 2,01.
1942	3) Per Finnerud 2,53. 4) Bjørn Terje Larsen 2,46. 5) Helge Pedersen 2,24.
1940	2) Arne Winger 2,66.

HØYDE:

1946	1) Terje Grønn 0,80. 2) Henning Evensen 0,80. 3) Carl A. Bech 0,70.
1945	2) Ola Syse 0,90. 4) Terje Schrøder-Nilsen 0,90. 5) Håkon Skaug 0,80. 6) Freddy Braathen 0,80.
1944	1) Per Vibekk 1,00. 2) Dag Urholt 1,00.
1943	2) Erik Grønn 1,17. 3) Nils Kr. Drolsum 1,17. 4) Arne Holthe 1,00. 5) Tor Bjørnstad 0,90.
1942	3) Bjørn Terje Larsen 1,17.

Klubbmatch for gutter Tjalve-Vestheim

Klubbmatchen i hopp uten tilløp mot Vestheim for årsklassene 1946/41 ble avholdt tirsdag 2. april på Marienlyst skole (lengde) og fredag 5. april i Handelsgymnasiet (høyde). Etter lengden ledet Tjalve med 3 poeng, men øket forspranget i høyde, slik at sluttresultatet ble 97 mot Vestheims 79 poeng. I lengde tellet 3 gutter fra hver klubb etter fordelingen 7—5—4—3—2—1, mens man i høyde bare regnet de 2 beste fra hver klubb etter fordelingen 5—3—2—1. Vi gjengir vinneren i hver klasse samt Tjalve-guttas resultater:

LENGDE:

1946	1) LARS FLATLA 2,06. 2) Bjørn Erik Karstensen 2,03. 3) Hans Petter Tveten 1,90. 4) Carl A. Bech 1,88. 5) Terje Grønn 1,85. 6) Ola H. Bjørnstad 1,85. 7) Lars Harlem 1,79. 8) Kjell Ingar Furulund 1,75. 10) Haavard Nordlie 1,61.
1945	2) Ola Syse 2,13. 5) Svein Finnerud 1,93.
1944	3) Per Vibekk 2,23. 6) Ole Petter Sandvig 2,18. 7) Tom Dietrichson 2,10. 8) Kjell Bjerke 2,09. 12) Per Arild Dahl 2,00. 17) Knut Nilsen 1,60.
1943	1) GUNNAR GJERDE 2,51. 4) Nils Kr. Drolsum 2,46. 5) Erik Grønn 2,45. 6) Lasse Weden 2,37. 7) Arne Holthe 2,35. 8) Ole Johan Wessel-Berg 2,32. 9) Tor Bjørnstad 2,16.
1942	2) Bjørn Terje Larsen 2,57. 3) Per Finnerud 2,46. 4) Helge Pedersen 2,36. 5) Sven Ivar Fuhre 2,26.
1941	1) WILL-ARNE MARTINSEN 2,64.

HØYDE:

1946	1) TERJE GRØNN 0,90. 2) Bjørn Erik Karstensen 0,90. 3) Henning Evensen 0,80. 3) Kjell Ingar Furulund 0,80. 5) Ola H. Bjørnstad 0,80.
1945	2) Ola Syse 0,90.
1944	2) Dag Urholt 1,00. 4) Ole Petter Sandvig 0,90. 7) Per Arild Dahl 0,90.
1943	1) ERIK GRØNN 1,20. 2) Nils Kr. Drolsum 1,10. 3) Jan J. Gjems Moe 1,00. 4) Tor Bjørnstad 0,90.
1942	2) Bjørn Terje Larsen 1,15. 3) Per Finnerud 1,10.
1941	1) PER FREDRIK ADLER 1,27. 2) Will-Arne Martinsen 1,23.

Oslo Turnforenings treningsstevne i hopp uten tilløp

Siste sjanse for gutta til å forbedre seg innendørs var på Oslo Turnforenings treningsstevne i Turnhallen lørdag 6. april. Gunnar Gjerde fikk fin klaff i lengde med ny «pers» 2,58, og det samme gjorde Will-Arne Martinsen i høyde med 1,30.

<p>FALLING & GJEILO KAROSSERIVERKSTED Ole Deviks vei 14, Bryn Telefon 68 06 81</p> <p>Alt i karosserireparasjoner utføres. Garantert arbeide</p>	<p>G. FOLKESTAD BILGUMMIVERKSTED Trondhjemsveien 154 - Tlf. 37 47 76</p> <p>ALT I BILGUMMI SÅLING OG VULKANISERING</p>	<p>BENSINSTASJONEN MARIDALSVEIEN 10 Innehaver: Eilif Halvorsen Telefon 41 04 73</p> <p>Tjalvister fyller bensin, og får beste service hos meg</p>
---	---	--

800 m. i Melbourne.

Sett med amerikanske øyne.

Mr. R. L. Quercetani i det amerikanske fagtidsskrift Track and Field News har skrevet denne artikkel som i litt forkortet form gjengis her.

Arne Nytrø.

Fra konkurransesynspunkt var 800 m-løpet sikkert den mest dramatiske øvelse. Dessverre var ikke verdensrekordholderen Moens til stede for å forsvare sitt ry, men selv i hans fravær hadde de amerikanske favoritter langt fra noen lett jobb.

Av utslåtte i forsøkene var de tre tyske 1,48-menn: Schmidt, Dorow (skadet) og Richtzenhain. I det første semifinaleheat — som for det meste ble løpt i begravelsetempo, overlevde Courtney og Spurrier lett, men Europamesteren Szentgali ble nr. 5 og utslått. Vinnertid 1.53,6. I det andre heat var farten større, Sowell vant på 1.50,0 med Boysen på samme tid og Johnsen på 1.50,2.

På den buede linje nær svingen stilte følgende opp i finalen, fra indre bane: Leva, Courtney, Sowell, Boysen, Farrell, Johnson, Butcart og Spurrier. Først tyvstartet Leva og Johnson, men da de endelig kom ut, benyttet Courtney seg av sin fordelaktige plass og tok ledelsen med Sowell, Boysen og Johnson nærmest. Snart overtok Sowell som passerte 200 m på 25,1. Pittsburgh-stjernen (Sowell) holdt fortsatt ledelsen ved 400 m som han passerte på 52,8, tett fulgt av Courtney, Boysen og Johnson, mens Spurrier og de tre andre begynte å sakke akterut. På nest siste langside begynte Courtney å jage Sowell som senere fortalte at han der forsøkte å løpe så hardt som mulig for å drepe de andre. Ved 600 m (1.20,4) var Courtney på siden av Sowell, mens det européiske par Boysen—Johnson begynte å nærme seg faretruende. Ved utgangen av siste sving så Johnson en åpning mellom de to amerikanere og plasserte seg imellom dem. Mens Sowell sakket av, begynte et kolossalt oppgjør å utvikle seg mellom Johnson og Courtney. Boysen var også — i et av hans beste finaleoppgjør i storinternasjonal konkurranse — svært nær dem.

Dette var stunden Johnson hadde ventet på siden 1950 da den britiske presse hadde betegnet ham som en kommende stjerne. Courtney som i svingen før hadde kjempet hardt for å «knocke down» Sowell, sto foran sin vanskeligste oppgave i sin karriere. Johnson ledet faktisk i 30 m, men så samlet Courtney seg og kjempet seg opp på siden av konkurrenten sin, og ved en desperat anstrengelse klarte han å pine seg en halv meter foran sin rival

Tjalvister besøk

Astra Kafé A.s

Lille Grensen 5 - Tlf. 33 37 65

Et hyggelig sted - Med god mat

i mål på 1.47,7, Johnson 1.47,8. Boysen som ikke var i storform på grunn av sin sene bestemmelse om å delta i Melbourne — klarte allikevel å stjele 3.-plassen 1.48,1 fra Sowell 1.48,3. Farrel 1.49,2 gjorde det samme med Spurrier og havnet på 5.-plassen. Selv om Moens var borte, kjempet europeerne tappert og klokt mot amerikanerne. Her ble vist en gang til at 800 m er grensen mellom amerikanernes og europeernes jaktmarker i løp.

Både Courtney og Johnson (spesielt den første) var helt ferdig etter løpet. Courtney ble en hel time etter løpet tilsett av en lege på grunn av total utmattelse, og en amerikansk leder uttalte: «Courtney har tatt seg så meget ut at han hverken kan snakke eller gå. Jeg vet ennå ikke om han er klar over at han har vunnet, men håper han snart får vite det.»

Etterpå uttalte Courtney: «Det var det verste løp jeg har vært med på. Jeg kastet hele mitt liv inn i løpet, men 30 m fra mål følte det som om jeg løp mot en stri elv, og jeg trodde Johnson hadde meg. Vanligvis begynner jeg en eksplosiv spurt 150 meter fra mål, men denne gangen klarte jeg det ikke da åpningsfarten hadde vært for hard.»

Johnson: «Det er en ting som jeg ikke liker, at et olympisk løp skulle gå på en så dårlig bane som denne. Dette er den verste bane jeg har løpt på i «top class» konkurranser. Banen var for løs. Det er drepende å løp bak en konkurrent og få all grusen slengt midt i ansiktet.»

Boysen sa: «Olympiaden kom 2 måneder for sent for meg.»

Sowell: «Jeg forsøkte å sette stor fart fra begynnelsen for å drepe de andre, men alt jeg klarte, var å drepe meg selv.»

Spurrier (som hadde hatt snev av influensa 2 uker før løpet): «Jeg ønsket stor fart og fikk det, og har ingen unnskyldninger. Jeg løp så fort jeg kunne.»

«Tjalvisten»:

Medlemsblad for I.K. Tjalve

Redaktør: Thoralf Ruud

Redaksjon: Jan Hemsvik, Odd Rui

Trykt i MB-TRYKK, Oslo

Forsikringsselskapet

A.s Norske Alliance

Representert ved

fru Kitty Bjerke

Havnabakken 8 - Tlf. 69 42 96

FRASCATI

*

ET HYGGELIG STED

*

Morgen - Middag - Aften
Åpent alle dager fra kl. 9 morgen
GOD MUSIKK

Kjøttvarer og pølser

EN GROS - EN DETAIL

R. Tandberg

Tlf. 41 25 14 - Munkedamsv. 21, Oslo